

דף נו.

עין משפט א.

יו"ד סימן קכד פעיף כד

כר. כח. מגע עכו"ם ביין ע"י דבר אחר שלא בכוונה פ כגון שירד מהדקל ובידו לולב ונגע בראש הלולב ביין שלא בכוונה, או שהיה העכו"ם מהלך ונגע ביין בכנף בגדו שלא בכוונה או התכוון ליגע בו בדבר אחר ז אבל לא ידע שהוא יין בכל אלו מותר גם בשתיה.

הגה: ה"ה הכניס ברזא לחבית או הוציאה שלא בכוונה ק.

הגה: ובזמן הזה שהאומות אינם עובדי ע"ז כל מגען נקרא שלא בכוונה ר, וע"כ אם נגע ביין ע"י דבר אחר אע"פ שיודע שהוא יין והתכוון לנגוע בו מותר אפי' בשתיה שנקרא מגע ע"י דבר אחר שלא בכוונה.

הגה: ה"ה אפי' נגע בידו בלא כוונת מגע ש שלא ידע שהוא יין מותר, ואין לפרסם הדבר בפני עם הארץ.

הגה: יין שהיה מונח בר"ה ובאו עכו"ם ודקרו שם בסכין להוציא יין מה שיצא לחוץ אסור ומה שנשאר בפנים מותר כיון שלא כיון ה העכו"ם רק לנקוב החבית ולא לנגוע ביין וא"כ אפי' נגע ביין הוה ליה מגע עכו"ם ע"י דבר אחר שלא בכוונה ומותר.

פ. מגמ' בעובדא דהוה בבירם בדף נ"ז וטור בשם ר"ח, ובה"ג ורי"ף והרא"ש ותוס' ד"ה ה"ג שם.

צ. עיין ט"ז בס"ק ל' ומה שנשאר בצ"ע.

ק. וכמו שנתבאר בסעיף י"ד.

ר. דהיינו בכוחו שלא בכוונה, מגמ' נ"ח ע"ב. והוי כתינוק שאינו אוסר אלא בשתיה וכל היכא דאיכא חדא לטיבותא מותר אף בשתיה. ט"ז ס"ק ל"א.

ש. הואיל ואפי' כיוון אינו אוסר רק בשתיה כיון שאינו עובד ע"ז א"כ שלא בכוונה אפי' בשתיה מותר כמו ישמעאלי שנגע שלא בכוונה. ש"ך ס"ק ע"א.

ת. היינו בלא כיוון מותר בשתיה גם בלא הפסד אבל במקום הפסד מותר בשתיה גם בכיוון לדידן. ש"ך ס"ק ע"ג.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן קכד פעיף ז

ז. כל מקום שאמרו ביין שלנו שמותר בהנאה ואסור בשתיה משום צד נגיעה שנגע בו כשהיה עובד ע"ז, וכגון שנגע בו שלא בכוונה וטפח ע"פ החבית או בכוחו, אבל בעכו"ם שאינו עובד ע"ז שנגע^א ביין שלנו שלא בכוונה או טפח על החבית הרי זה מותר גם בשתיה.

עין משפט ד.ה.

יו"ד סימן קכד פעיף ד

ד. בני השפחות העכו"ם שנולדו ברשות ישראל ומלו אבל עדיין לא טבלו, הגדולים^ב אוסרין היין בשתיה^ג במגען אבל הקטנים מגעם אינו אוסר אפי' בשתיה^ד כיון שמלו אע"פ שעדיין לא טבלו.

א. ואם נגע רק בכוחו עכו"ם שאינו עובד ע"ז כ"ש דמותר בשתיה. ש"ך ס"ק י"א.

ב. טור בשם הרמ"ה, וכ"כ הרמב"ם שם כפי פירושו בגמ' שם.

ג. כנ"ל בסעיף א' וסעיף ג' ודלא כדעת התוס' שם ד"ה גדולים. ביאורי הגר"א אות ט'. והש"ך בס"ק ח' חולק על דין זה וס"ל שהגדולים אוסרים גם בהנאה ומסיים דלדין שהאומות בזה"ל לאו עובדי ע"ז הן כל מגען מותר בהנאה במקום הפסד, כמו בסי' קכ"ג.

ד. והט"ז בס"ק ג' וכן הש"ך בס"ק ט' חולקים על דברי מר"ן השו"ע בדין זה ופסקו דבקטנים בני השפחות אע"פ שלא מלו מגען מותר אפי' בשתיה מיהו תינוק עכו"ם אם אינו בן שפחה אפי' מל עושה יי"נ בשתיה כל זמן שלא טבל דקימ"ל דאינו גר עד שימול ויטבול, וזו דעת הרשב"א אבל הרמב"ם והרמ"ה לא ס"ל הכי אלא כמו שפסק השו"ע. ביאורי הגר"א אות י"א.